

vist ikke alene for dens kønne Beliggenhed, som Ministeren glæder sig over, og som jeg lykønsker ham til, men den har visse Ejendommeligheder, som ogsaa ere kønne. Aftaler om „Mineslyst“ sluttedes, saa vidt jeg ved, i Oktober 1906, det første Tilsagn om Væddeløbsbanen og Landbrugslotteriet er af August 1906. Nu forhandles der om denne Koncession fra August til December. I December tager den højtærede Minister Skøde paa „Mineslyst“, og i December gentages Tilsagnet til Clauson-Kaas' Folk om Landbrugslotteriet. Betingelsen er nu bleven aftalt, og endelig den 9. Januar tinglyses Skødet. Den 25. Februar er Væddeløbsbanen allerede Hæsteeavl lejer den af Hr. Clauson-Kaas for 30,000Kr. aarlig. Jeg tror i Virkeligheden, at der her er bevist at være en Sammenhæng. Ministeren kan sige, det er tilfældigt. Ja, naar Ministeren siger det, maa jeg sige, at Ministeren hører til de Folk, for hvem Tilfældighederne ere mærkværdig heldige. Det er altid Tilfældigheder, der ere nævnte. Ved den Adolphsenske Ejendom er der ogsaa en Tilfældighed, at den skal have en Undtagelsesstilling. Det er tilfældigt, ogsaa tilfældigt, selvfølgelig, at den Muremester, der murer for Hr. Adolphsen, den solvente Muremester, skal have sine Mursten hos Ministeren. Der er en skøn Række af Tilfældigheder. Undertiden siger man, naar Skæbnen overfalder en: Det er forfærdeligt; jeg er bange for den onde Skæbne, men det maa dog vende sig en Gang! Men der er en eller anden mytologisk Person, jeg har hørt omtale, der begik Selvmord, fordi Skæbnen var alt for god mod ham. Tilfældigheder evig og altid!

Den højtærede Minister talte, talte jo saa fornøjeligt, som Ministeren altid gør, og holdt sit Hoved saa rankt, som han altid gør; det er i og for sig en ganske køn Ting. Men Ministeren ikke blot talte, men han tav ogsaa, og jeg vil tilstaa, at var han stor som Taler, var han endnu større som Tier. Thi i Virkeligheden afærdigede Ministeren hele Lotteriets Forhistorie, som dog har sin store Interesse, hele Væddeløbskonsortiets Forhold, som han erklærede, han ikke kendte noget til. Men det er netop den store Fejl; thi den højtærede Minister skulde kende de Folk og deres Forhold, til hvem han giver en værdifuld Koncession. Ministeren benægter, at det er et Regale. Han siger: Hvad er et Regale? Det er et højtideligt Ord, som det ærede Medlem for Københavns 4de

Valgkreds (Birck) bruger! Jeg har nu ikke anvendt dette Ord for at bruge et højtideligt Ord. Og dog, naar man nævner Statens Forhold, skal man ikke vige tilbage for at bruge højtidelige Ord, netop naar man sammenligner dem med rent private Forhold, særlig af den Art, her er Tale om. Jeg tilstaa, at det, Staten har med at gøre, bør staa som noget helligt og stort i Modsætning til rent private Forhold og Interesser.

Jeg har nu imidlertid ikke villet anvende blot et pænt Ord, men et bestemt nationaløkonomisk-teknisk Ord, som Ordet Regale er. „Regale“ er en kongelig Ret eller et kongeligt Monopol, hvoraf Staten kan regne paa Indtægt, og den Indtægt opnaas enten ved at bortforpagte Regalet eller ogsaa ved selv at drive det. Lotteriet er et Regale — hvis Ministeren kan finde et andet Ord, saa finder han paa noget nyt! Den ærede Minister spørger spydigt, om det ogsaa er et Regale, at en Pude skal bortloddet, naar en Kone har lavet en Sofapude i sit Hjem, og den skal bortloddet ved 50 Lodder til 1 Krone Stykket. Jeg vil ærlig talt sige, at jeg synes ganske vist, at den højtærede Minister er en Humorist af Rang, men alligevel, naar den højtærede Minister vil tænke sig rigtig om, og hans Kolleger og dette høje Ting ville gøre det samme, hvad mene de da om en Minister, der, naar der er Tale om et Landbrugslotteri, et Regale paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, sammenstiller dette med at afsætte Lotterisedler til Fordel for en stakkels Syerske eller en stakkels gammel Kone, der har lavet en Sofapude og skal have Fordel af det ved, at der sælges 50 Lotterisedler til 1 Krone pr. Styk? Den ærede Minister har jo nok Lov til at tro, at vi ikke ere særlig kloge, vi kunne jo ikke være kloge paa alt og navnlig ikke paa alt, hvad den ærede Minister gør; men alligevel: vil den højtærede Minister behandle os som rene Dumrianer, har jeg Lov til at protestere i alt Fald for mit Vedkommende; hvad andre ærede Medlemmer ville gøre, maa de selv om.

Den højtærede Minister vender sig til Landbrugsministeren og siger, at det er ikke bag hans Ryg, han har handlet, og han staa og er indigneret og protesterer og siger: „A benægter Fakta“. Men den højtærede Minister har ingen Grund til at protestere, jeg maa dog sige, at det er faktisk, thi hvor foreligger der nogen Skrivelse til Justitsministeriet fra Landbrugsministeriet, thi Landbrugsministeren er jo